

Minister Infrastruktury

Znak pisma: DGW-3.054.6.2025
Warszawa, 05 czerwca 2025

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na interpelację nr 8879 Posła na Sejm RP Marka Hoka w sprawie uregulowania zasad morsowania i organizacji kąpielisk poza sezonem letnim, przedstawiam następujące informacje.

Na wstępie należy wskazać na różnice pomiędzy korzystaniem z wody na potrzeby morsowania od wykorzystania rekreacyjnego kąpielisk.

Morsowanie stanowi jedną z form zabiegów zdrowotnych, realizowaną w zimnej wodzie, zazwyczaj w naturalnych zbiornikach w porze jesienno-zimowo-wiosennej zarówno w sposób zorganizowany jak i niezorganizowany, w większych grupach bądź indywidualnie **przez krótki okres czasu** – maksymalnie kilka bądź kilkanaście minut. Jednocześnie nieprawidłowe morsowanie może stanowić zagrożenie dla zdrowia i życia, dlatego na uznanie zasługują wszelkie działania edukacyjne podejmowane w tym zakresie przez samorządy, kluby morsów, lekarzy i organizacje pozarządowe. Zagadnienie sygnalizowane w interpelacji było przedmiotem rozważań w Ministerstwie Infrastruktury, jednak z uwagi na dosyć krótki okres możliwości morsowania (ze względu na panujące warunki atmosferyczne oraz wydolność organizmu człowieka) obecnie wydaje się zbędne na poziomie ustawowym uregulowanie tego typu aktywności. Taki zabieg mógłby spowodować ograniczenie liczby miejsc, w których możliwe byłoby uprawianie morsowania. Warto dodać, że obecne nieuregulowanie tej kwestii wynika z ukształtowanego prawa zwyczajowego. W naszym społeczeństwie przejawia się to w jednolitej i ustalonej praktyce (która szczególnie w ostatnich latach zyskuje na popularności) zażywania w okresie jesienno-zimowo-wiosennym kąpeli w niskich temperaturach co jest realizowane poprzez przysługujące każdemu obywatelowi prawo powszechnego korzystania z wód.

Nadmienić należy, że kąpieliska i miejsca okazjonalnie wykorzystywane do kąpeli są ustanawiane na znacznie dłuższy okres gdyż służą, co do zasady, codziennej rekreacji. Funkcjonowanie systemu kąpielisk i miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpeli z uwagi na potrzebę implementacji przepisów unijnych zostało uregulowane szczegółowo w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1087, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą Pw”. Zgodnie z art. 37 ust. 1 tej ustawy rada gminy określa, w drodze uchwały będącej aktem prawa miejscowego, corocznie do dnia 20 maja sezon kąpielowy, który obejmuje okres między 1 czerwca a 30 września. Z kolei w myśl art. 16 pkt 22 ustawy Pw przez „kąpielisko” rozumie się wyznaczony przez radę gminy wydzielony i oznakowany fragment wód powierzchniowych, wykorzystywany **przez dużą liczbę osób** kąpiących się. Obecne przepisy nie przewidują możliwości ustanawiania sezonu kąpielowego i w związku

z tym organizacji kąpielisk w innym okresie np. jesienno-zimowym. Takie ukształtowanie definicji „kąpieliska” oraz długości sezonu kąpielowego jest związane z koniecznością implementacji do polskiego porządku prawnego dyrektywy 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. dotyczącej zarządzania jakością wody w kąpieliskach i uchylającą dyrektywę 76/160/EWG (Dz. Urz. UE L 64 z 4.03.2006, str. 37), tzw. „dyrektywy kąpieliskowej”. W myśl art. 2 pkt 6 tej dyrektywy „sezon kąpielowy” oznacza okres podczas, którego można się spodziewać dużej liczby kąpiących się. Zasadą jest, że osoby korzystają z kąpeli w okresie wyższych temperatur, które co do zasady występują w polskich warunkach od 1 czerwca do 30 września. W tym okresie można spodziewać się prawie każdego dnia dużej liczby osób kąpiących się przez znaczną część dnia. W związku z powyższym, to w tym okresie można wyznaczać kąpieliska (a także miejsca okazjonalnie wykorzystywane do kąpeli).

Z tego względu wydaje się, że ustanowienie sezonu kąpielowego w okresie jesienno-zimowo-wiosennym dla ludzi uprawiających morsowanie nie wpisuje się w definicję „kąpieliska” oraz sezonu kąpielowego wynikającą z przepisów unijnych. W związku z powyższym wprowadzenie ułatwień i usprawnień dla wykonywania morsowania powinno być ewentualnie rozważane do wprowadzenia w ramach odrębnych przepisów – dotyczących bezpieczeństwa osób.

Ze względu na powyższe, ewentualne ujęcie morsowania w ramy prawne mogłoby wiązać się z koniecznością wprowadzenia odrębnej od definicji „kąpieliska” definicji „morsowania”. Dokonując jednak wskazanego zabiegu legislacyjnego należy mieć na uwadze następujące okoliczności. Zezwolenie na morsowanie **w okresie jesienno-zimowym musiałyby uwzględniać specyfikę morsowania i potrzeby wprowadzenia odpowiednich zabezpieczeń dla osób je wykonujących. Dodatkowo powinno uwzględniać postanowienia przepisów unijnych, które wprowadzają wymogi dla organizacji kąpielisk.** Wydaje się, że wskazane kwestie mogą być regulowane przepisami ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 714, z późn. zm.). Ewentualna nowelizacja tej ustawy należy do właściwości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. Warto dodać, że uprawianie morsowania wymaga także analizy pod względem cyklicznej weryfikacji jakości wody pod kątem spełnienia wymagań sanitarnych. Warto zaznaczyć, że obecne przepisy dostosowane są do organizowania kąpielisk w okresie letnim, tj. w odmiennych warunkach od tych, w których organizowane są zabiegi zdrowotne polegające na morsowaniu. Przykładowo, należy zauważyć, że w różnych porach roku warunki mikrobiologiczne wód (np. stężenie bakterii) mogą się od siebie różnić w zależności m.in. od panującej temperatury. Inicjowanie zmian legislacyjnych w tym zakresie pozostaje w głównej mierze we właściwości Ministerstwa Zdrowia. Jednocześnie wydaje się, że wskazane wymogi (zapewnienie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa, w tym służby ratowniczej oraz monitoring stanu sanitarnego wody w kąpielisku), a także obowiązek utrzymywania odpowiedniej infrastruktury dla osób morsujących prowadziłyby do zwiększenia wydatków po stronie organizatorów kąpielisk, np. samorządów lokalnych. Wskazane obciążenia dla gmin mogłyby powodować trudności w tworzeniu odpowiednich terenów do uprawiania morsowania. W opinii Ministerstwa Infrastruktury obecne nieuregulowanie przedmiotowej kwestii zapewnia szersze możliwości dostępu ludności do powszechnego korzystania z wód, wpływając pozytywnie na rozwój i propagowanie omawianych zabiegów zdrowotnych.

Podsumowując pragnę wskazać, że Ministerstwo Infrastruktury popiera wszelkie inicjatywy, które niosą ze sobą pozytywne skutki społeczne oraz są związane z możliwością powszechnego korzystania z wód publicznych przez ludzi. Jedną z takich inicjatyw jest właśnie morsowanie, które prawidłowo realizowane korzystnie wpływa na zdrowie i życie człowieka. Jednak uregulowanie zasad morsowania, które ze względu na swoją specyfikę wymagałoby odrębnych przepisów od tworzenia kąpielisk i miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli, może okazać się dosyć złożone z uwagi na wiążące Polskę przepisy międzynarodowe, a także z uwagi na fakt, że przedmiotowa materia znajduje się we właściwości kilku resortów. Właściwa jest ostrożność legislacyjna w tym obszarze, by nie naruszyć wolności obywatelskiej do korzystania z wód i poprzez stworzenie ew. barier administracyjnych nie zniechęcać mieszkańców do tej atrakcyjnej i popularnej formy aktywności.

Z poważaniem,

z upoważnienia Ministra Infrastruktury

Przemysław Koperski

Podsekretarz Stanu

Dokument podpisany elektronicznie.